अशोकस्य अशोकवनस्य शिंशपावृक्षस्येत्यर्थः ॥११॥ तां धरण्युपविष्टां अवंदत नमस्कृतवान् ॥ एनं दृष्ट्वा भयसंत्रस्ता भूयः पुनरेनं नापश्यत्॥१२॥१३॥ भूयः संतापं यदुत्पादयसि तन्न शोभनं ॥ १४ ॥ तवैवंरूपकरणमपि सुकरमेवेत्याह ॥ स्वंपरित्यज्येति ॥१५॥ १६॥ एवं रावणदौरात्म्याद्धनूमंतं रावणमाशंक्य तद्दर्शनजनितमात्मनो मनःप्रसादमालोच्यतां शंकां निराचष्टे ॥ अथवेति॥ यन्मया परिशंकितं रावणत्वमेतदेवंन यतस्तवदर्शनान्मम मनसः प्रीतिरुत्पन्ना॥रावणत्वेहि सा नोत्पद्येतेतिभावः॥१७ तव मयि रामदूतत्वनिश्चयः कथंस्यादितिचेत्तत्राह ॥ यदीति ॥ पृच्छामीति रामकथामितिशेषः ॥ तदेवाह ॥ प्रियारामकथाहीति॥१८॥चित्तं हरसिचित्तं शिथिलयसि

तामशोकस्यशाखांतुविमुक्ताशोककर्षिता॥तस्यामेवानवद्यांगीधरण्यांसमुपाविशत् ॥११॥ अवंदतमहाबाहुस्ततस्तांजनकात्मजां॥ साचैनंभयसंत्रस्ताभूयोनैनमुदैक्षत ॥ १२ ॥ तंदृष्ट्वावंदमानंचसीताशशिनिभानना ॥ अब्रवीद्दीर्घमुच्छ्वस्यवानरंमधुरस्वरा॥ ॥१३॥ मायांप्रविष्टोमायावीयदित्वंरावणःस्वयं ॥ उत्पादयसिमेभूयःसंतापंतन्नशोभनं॥ १४ ॥ स्वंपरित्यज्यरूपंयःपरिव्राजकरूपवान्॥जनस्थानेमयादृष्टस्त्वंसएवहिरावणः॥१५॥ उपवासकृशांदीनांकामरूपनिशाचर॥ संतापयसिमांभूयःसंतापंतन्नशोभनं ॥१६॥अथवानैतदेवंहियन्मयापरिशंकितं ॥ मनसोहिममप्रीतिरुत्पन्नातवदर्शनात्॥१७॥यदिरामस्यदूतस्त्वमागतोभद्रमस्तुते॥ पृच्छामित्वांहरिश्रेष्ठप्रियारामकथाहिमे॥१८॥गुणान्रामस्यकथयप्रियस्यममवानर॥चित्तंहरसिमेसौम्यनदीकूलंयथारयः॥१९॥ अहोस्वप्नस्यसुखतायाहमेवचिराद्धता॥प्रेषितंनामपश्यामिराघवेणवनौकसं॥ २०॥स्वप्नेपियद्यहंवीरंराघवंसहलक्ष्मणं॥ पश्येयंनावसीदेयंस्वप्नोपिममभत्सरी॥ २१॥

विश्वासहेत्वसंपादनादितिभावः ॥ रयोनदीवेगः ॥ १९ ॥ रामदूतदर्शनं नेदं तदागमनस्यात्रासंभावितत्वात्प्रायेणायं स्वप्नोथापि मेअसौ सुखावहइत्याहाहोइति ॥ याचिराद्धताहमेव राघवेण प्रेषितं वनौकसं पश्यामिनाम ॥ अस्वप्नत्वेत्वन्यासामपि दर्शनं स्यादित्याशयः ॥२०॥ अथरामादिदर्शनस्वरूपस्वप्नोपि मे नजायतइति खिद्यति ॥ स्वप्नेपीति ॥ मत्सरी मत्सरेण मत्समीपं सोपि नायातीतिभावः ॥ २१ ॥